

SHOCK

IN MAKKELIJKE TAAL

MEL WALLIS DE VRIES

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Over dit boek

Shock is een spannende jeugdthriller van Mel Wallis de Vries. Het gaat over vijf vriendinnen van zestien:

- Emma
- Anouk
- Lilly
- Bo
- Mabel

Ze zouden met z'n vijven op vakantie gaan naar Frankrijk. Maar sinds een halfjaar wordt Emma vermist. Ze is na een schoolfeest nooit thuisgekomen. Alleen haar fiets en jas zijn teruggevonden.

Anouk, Lilly, Bo en Mabel besluiten om de vakantie toch door te laten gaan. Met z'n vieren vertrekken ze naar een camping in Frankrijk. Maar leuk en ontspannen is hun vakantie bepaald niet.

Wat de vier meisjes in Frankrijk beleven, lees je in de hoofdstukken 'Vakantie'.

In de grijze hoofdstukken 'Emma' lees je wat er met Emma gebeurde na haar verdwijning.

En dan is er ook nog een geheimzinnig schrift met krantenknipsels ...

Meisje vermist na schoolfeest

AMSTERDAM – De politie in Amsterdam is op zoek naar Emma Timmers (16 jaar). Emma is op vrijdag 20 december verdwenen na een schoolfeest.

Waarschijnlijk heeft Emma het feest om 01.00 uur verlaten. Ze is nooit thuis aangekomen. Emma's jas is gevonden bij de Nieuwe Achtergracht. De politie denkt aan een misdrijf.

Emma Timmers is 1.68 meter lang en heeft blond haar. Ze droeg een grijs topje met glitters, een spijkerbroek en zwarte laarzen. Emma droeg verder een gouden armband met een hartje en een ring met een blauwe steen. Heeft u informatie over Emma? Neem dan contact op met de politie.

23 december 2013:

Groot nieuws op de voorpagina!!
Niemand zal haar ooit nog zien.
Emma Timmers is verleden tijd.

Emma

*Ik droom. Ik lig op de grond. Het is koud en donker.
Het ruikt alsof hier nooit frisse lucht komt.
Ik moet opstaan. Maar mijn lichaam wil niet.
Alles doet pijn. Alsof vanbinnen alles kapot is.
Wat moet ik doen? Nadenken lukt niet.
Er is hier nog iemand. Of toch niet? Ik zie
bewegende schaduwen op de muur. Ik ben te moe
om te roepen. De tranen op mijn wangen zijn echt.
Zijn die schaduwen ook echt? Het is maar een
droom, zeg ik tegen mezelf. Maar zeker weet ik
het niet.*

Vakantie

Over een kwartier vertrekt de bus. Dan gaan Lilly, Bo, Anouk en Mabel op vakantie. Ze gaan met z'n vieren een week naar Frankrijk. Ze hebben de vakantie al een jaar geleden geboekt. Toen waren ze nog met z'n vijven. Toen was Emma er nog bij.

Lilly wil liever niet gaan. Want ze heeft het gevoel dat ze nooit meer thuiskomt.

Lilly's moeder heeft haar naar de bus gebracht. Ze zei: 'Dan weet ik zeker dat je veilig in de bus zit. Ik heb maar één dochter.'

De bus gaat bijna vertrekken.

'Eerst een foto!', roept Bo.

Mabel pakt haar camera uit haar tas. Het is een groot, duur toestel.

'Wauw', zegt Bo. 'Hoe kom je daaraan?'

'Cadeautje van mijn moeder', zegt Mabel. 'Voor de vakantie.'

'Tuurlijk', zegt Bo. 'Ik heb ook iets van mijn ouders gekregen. Een waarschuwing dat ik goed moet oppassen.'

Mabel geeft de camera aan Lilly's moeder. Bo en Anouk slaan hun arm om Lilly heen. Mabel gaat erbij staan.

Bo zegt: 'Ik tel tot drie. En dan roepen we 'go camping!' Eén, twee, drie!'

Ze gillen samen: 'Go camping!'

Klik, doet de camera. Ze lachen. Maar Lilly voelt tranen achter haar ogen.

Lilly's moeder zegt: 'Stuur je af en toe een berichtje? Of alles goed gaat.'

'Ja', zegt Lilly zacht.

'En doe je voorzichtig? Jullie hebben zo'n moeilijke tijd gehad met Emma. Ik ben soms bang dat ...

Nou ja, je snapt me wel. Pas goed op elkaar.'

'Ja', zegt Lilly weer.

Lilly's moeder trekt haar tegen zich aan. Lilly houdt haar stevig vast.

'Opschieten, Lilly!', roept Bo. 'Mabel en Anouk zitten al in de bus.'

'Ik kom al!', roept Lilly. 'Dag, mama!'

In de bus gaat Lilly naast Anouk zitten. En Bo naast Mabel. De deur gaat dicht.

'We vertrekken!', roept Bo.

'Dat de goede geesten bij ons mogen zijn', zegt Anouk.

'Amen', lacht Mabel.

Lilly kijkt naar haar moeder buiten. Die maakt een hartje met haar handen. Lilly ook.

'Kap nou eens met dat suffe gedoe', zegt Bo. 'Je bent geen baby meer.'

Dan vertrekt de bus. Lilly wil niet dat de anderen haar zien huilen. Maar Bo ziet het toch. Bo's ouders waren vanochtend al vroeg naar hun werk.

Ze hadden niet eens een briefje voor haar neergelegd.

Bo denkt: Fuck it, misschien ga ik wel nooit meer terug naar huis.

Bo pakt haar tas en zegt: 'Wie wil er wat drinken? Ik heb cola light, Fanta, en ... dit.'

Ze houdt een flesje wodka omhoog.

'Doe weg', zegt Mabel snel. 'Ga je weer te veel drinken? Net als met het kerstfeest op school? Straks worden we de bus uitgezet. Doe mij maar cola. Zonder wodka.'

'Vangen', zegt Bo. Ze gooit een blikje naar Mabel. 'En jij, Anouk?'

'Ik heb thee bij me', zegt Anouk. Ze houdt een thermosfles omhoog.

'Thee? Keurig, hoor. Lilly?'

Lilly zegt niets.

'LILLY!'

Lilly kijkt verschrikt op. Haar ogen zijn rood.

'Wat wil je drinken?'

'Niets, dank je.'

Bo denkt: wat een vreemd kind is het toch. Ze lijkt wel een vlinder. Mooi in de zon. Maar niet sterk genoeg voor de regen. Lilly is de enige die pillen kreeg na de verdwijning van Emma. Pillen om rustig te worden. Misschien is ze er nooit echt overheen gekomen. Misschien zijn we allemaal ...

‘Proost!’, roept Mabel. ‘Op de vakantie.’

‘Proost’, zeggen de anderen ook.

Bo doet een scheut wodka bij haar cola. Ze neemt een paar flinke slokken. Dan pakt ze een tijdschrift uit haar tas.

‘De horoscoop!’, roept ze. ‘Mijn sterrenbeeld is Leeuw. Hier staat: “Iemand brengt jou het hoofd op hol. Dit wordt een romantische zomer. Je bent hot, Leeuw!” Ja, hoor, dat gaat duidelijk over mij.’

‘Die onzin geloof je toch niet?’, zegt Anouk. ‘Die mensen bij zo’n tijdschrift verzinnen maar wat.’

‘Sorry, ik was even vergeten dat we miss Medium bij ons hebben. Jij bent toch helderziend, net als je moeder? Voorspel jij dan maar eens hoe onze vakantie wordt.’

‘Ja, leuk!’, zegt Mabel.

‘Ik ben geen waarzegster op de kermis’, zegt Anouk.

‘Zoiets gaat niet zomaar vanzelf.’

‘Zeg maar gewoon wat je voelt’, zegt Mabel. ‘Please, please, please.’

‘Oké dan’, zegt Anouk. ‘Stil.’

Ze doet haar ogen dicht.

Dan zegt ze: ‘Er zijn hier dingen. Ze komen dichterbij.’ Anouks ogen gaan open. Ze staart in de verte. Als ze praat, klinkt haar stem vreemd laag. Ze zegt: ‘Ik voel voor Mabel een aura van verliefdheid. Maar ik zie ook paarse strepen. Dat is de kleur van onbegrip. En soms is het de kleur van de dood.’

Bo lacht: ‘Dus Mabel gaat op vakantie zoenen met een dooie!’

‘Leuk hoor’, zegt Mabel boos.

Anouk gaat verder: ‘Voor Bo zie ik een bruin aura met doffe plekken. Dat betekent geldproblemen of stress. Klopt dat?’

‘Ik heb een jaar voor deze vakantie gespaard’, zegt Bo. ‘Natuurlijk is nu mijn geld op. Lekker makkelijk. Oké, nu Lilly.’

Anouk begint: ‘Voor Lilly voel ik ...’

Maar dan stopt ze. Ze begint te trillen. Haar ogen draaien weg.

‘Anouk, gaat het wel?’, vraagt Lilly bezorgd. ‘Anouk?’

Dan haalt Anouk diep adem. Ze kijkt Lilly aan.

‘Jouw aura is blauwgroen met zilveren stipjes’, zegt ze zacht. ‘Dat betekent een bijzondere ontmoeting.’

‘Met wie dan?’, vraagt Lilly.

‘Dat kan ik niet zeggen’, lacht Anouk. ‘Oké, klaar! Ik stuur jullie de rekening wel.’

Bo drinkt nog een wodka-cola. Anouk praat met Lilly over aura’s. Mabel pakt haar nieuwe tas. Het was een cadeau van haar moeder. De tas kostte vierhonderd euro.

Mabels moeder zei: ‘Je gaat niet als een zwerver op vakantie.’

Typisch mijn moeder, denkt Mabel verdrietig. Ze koopt alleen maar dure dingen voor me.

Maar ze ziet nooit hoe ik echt ben. Wat ik echt nodig heb.

Ze pakt haar telefoon uit haar tas. Er is een bericht. Van Sam.

Mabels hart bonst. Haar wangen worden rood.

Sam schrijft: 'Wij zijn voor elkaar gemaakt. Ook al zeg jij van niet. Liefde doet pijn.'

Mabel denkt aan gisteravond. Sam zoende haar, warm en nat. Handen op haar borsten, tussen haar benen. Twee lichamen samen. Het was zo heftig. Er was zoveel liefde. Al sinds hun eerste zoen in december.

Gisteren vielen ze in elkaars armen in slaap. Toen Mabel wakker werd, was het donker. Sam sliep nog. Mabel ging zachtjes uit bed. Ze schreef een briefje: 'Sorry, Sam. Het was fout. Ik kan je nooit meer zien.' Toen ging ze weg.

En nu stuurt Sam dit bericht: liefde doet pijn. Het is waar. Hun liefde kan niet bestaan.